

nejet ved man hvad betyder, fordi der er fremlagt et alternativ til forfatningen.

Nu står vi jo nok i den situation, at det ikke alene vil være Danmark, der vil afvise forfatningen, men muligvis også en række andre lande, og derfor – i særdeleshed når man sidder med regeringsansvaret – har man jo et ansvar for at lægge et fair og ordentligt folkeafstemningstema frem for befolkningen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er jo den omvendte verden, hr. Kristian Thulesen Dahl fremstiller. Jeg synes, det må være sådan, at de mennesker – heriblandt hr. Kristian Thulesen Dahl – der anbefaler et nej, også påtager sig et ansvar for at formulere, hvad det så er de vil. Hvad er det så man vil? Hvis man ikke ønsker det, som regeringen lægger frem i Folketinget, må man jo påtage sig et ansvar i stedet for bare at sige nej, altså fremlægge et alternativ. Hvad er det, hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti vil? Det står mig lidt uklart. Skal vi helt ud af EU, eller hvad skal vi egentlig?

Kl. 11.20

Det er da hr. Kristian Thulesen Dahls opgave at formulere det. Det er da ikke vores opgave. Vi kæmper for vores sag. Hvis man ikke kæmper for den og synes, at den er en dårlig idé, må man da formulere et alternativ. Det andet er ansvarsforflygtigelse, og det ved hr. Thulesen Dahl godt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det var da et mærkeligt svar. Jeg har lige stået heroppe og sagt, at såvel nejsiden som jasiden mener, vi har et ansvar for at fremlægge, hvad der skal ske, hvis det bliver et nej til forfatningen, og så står hr. Jens Rohde minsandten heroppe og siger: Jamen har vi ikke et ansvar, vi, der anbefaler et nej? Jamen det har jeg jo lige sagt vi har. Det var sådan set ikke det, der var spørgsmålet. Det var bare et faktum.

Nu spurgte jeg så hr. Jens Rohde, om ikke hr. Jens Rohde mener, at hvis man vil sidde med regeringsmagten og dermed have ansvaret for at lede landet, og befolkningen så stemmer nej, bør man så ikke have fortalt befolkningen, hvad man tror, det sandsynlige scenarie af det er, hvis man vil være ansvarlig leder?

Det ville jo forholde sig anderledes, hvis nu statsministeren måske på hr. Jens Rohdes anbe-

faling i den situation ville overlade til Dansk Folkeparti at forhandle på Danmarks vegne med de andre EU-lande om, hvad der skal ske efter et nej. Det er klart, at så har vi en ny situation, det anerkender jeg. Så skal jeg nok gå op med nye bemærkninger senere under debatten.

Jeg tror ikke, det er det, vi vil stå med. Jeg tror, vi vil stå i den situation, hvis det bliver et nej til den kommende forfatning, at regeringen vil fastholde, at det er regeringen, der forhandler på Danmarks vegne om, hvad der så skal ske. Så må regeringen da også have et ansvar for at komme med sit bud på, hvad den forudser skal være løsningen på den situation. Det kan endda være så heldigt, at vi ikke er alene om at stemme nej denne gang, men at der vil være andre lande. Derfor mener vi også, at EU på regeringskonferencen bør formulere et alternativ. Men det kan vi komme tilbage til senere under debatten.

Formanden:

Så er det hr. Jens Rohde og dernæst hr. Mogens Nørgård Pedersen.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hvis jeg skal give mit bud, men det må jo bare stå for egen regning, så betyder det, at stemmer vi nej til den kommende traktat, bliver det et farvel til medlemskabet af EU. Jeg kan ikke se, hvordan vi skal kunne lave nye forbehold, lave nye tiltag, som på en eller anden måde holder os inde i fællesskabet i EU, hvis vi siger nej. Det har jeg meget svært ved at se.

Jeg kan forstå, at der også var samme tanke. Jeg kan i hvert fald forstå af alle de aviser, jeg har læst, at Dansk Folkeparti jo er citeret for, at så skulle vi have en tilknytning som f.eks. Norges. Og Norge er ikke medlem, men gennemfører al den lovgivning, som man vedtager, og de er jo nogle af de første til overhovedet at gennemføre direktiverne, der kommer fra EU. Men de har bare ingen indflydelse på dem. Den situation synes jeg sådan set er temmelig uinteressant for Danmark. Den er trist, fordi vi mister indflydelsen og bare kan følge trop.

Men jeg mener stadig væk, at det grundlæggende er nejpartienes ansvar at formulere helt klart: Hvad er det, man vil, hvis ikke man vil være med? Det ansvar påhviler ikke os.